

EGY ILY MÓDON EL- TÖLTÖTT NAP FELÉR EGY ÉLETTEL

Életige

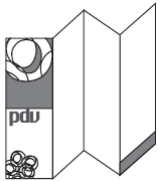
2008. július

Chiara Lubich magyarázatával

1.

2.

3.

„Amit akartok, hogy veletek tegyenek az emberek, ti is tegyétek velük.”

(Mt 7,12)

Szomjazzát-e már valaha a végtelekre?

Vagy más szavakkal: voltál-e már magadban elégedetlen azzal, amit csinálsz, és azzal, ami vagy?

Ha így van, akkor boldogan fogod felfedezni azt az életszabályt, amely elvezet téged az áhított teljességre, s nem engedi, hogy elfecséred napjaidat.

Van az evangéliumnak egy elgondolkodtató mondata, amelyet ha csak egy kicsit is megértünk, ujjongással fogadunk. Sűrítve megtaláljuk benne mindazt, amit az életben tennünk kell. Összefoglalja mindazokat a törvényeket, amelyeket Isten az emberi szív mélyébe vésett.

Úgy hangzik, mit egy jelmondat:

„Amit akartok, hogy veletek tegyenek az emberek, ti is tegyétek velük”

Ezt a mondatot nevezik **„arany szabálynak”**.

Krisztus mondta így, de már előzőleg ismerték az egész világon.

Így szeressük minden felebarátunkat, akivel a nap folyamán találkozunk!

Képzeljük magunkat az ő helyzetébe, és úgy bánjunk vele, ahogyan szeretnénk, ha velünk bánnának, ha a helyében lennénk.

A bensőnkben lakozó hang, **Isten hangja rávezet majd arra, hogyan találjuk meg a szeretet legalkalmasabb kifejezését.**

Éheznek valaki?

Én magam vagyok éhes – gondoljuk, és adjunk neki enni.

Igazságtalanságtól szenved?

Én vagyok az, aki elszenved!

Eltévelyedett valaki, és kétségek gyötrik?

Mintha velem történe. És mondjunk neki vigasztaló szavakat, osszuk meg vele gondjait! Ne nyugodjunk meg, amíg azt nem látjuk, hogy lelke megkönnyebbül és megszűnnek a kétségei. Hiszen szeretnénk, ha velünk is így bánnának.

Ismerek valakit, aki nyomorék?

Annyira akarom őt szeretni, hogy szinte saját testemben és szívemben érzem az ő fogyatékoságát. A szeretet fog majd rávezetni a legmegfelelőbb magatartásra, ami megérezhető vele, hogy nemcsak egyenértékű másokkal, hanem a kegyelem segítségével ő még több is nálunk, hiszen mi keresztények tudjuk, milyen nagy értéke van a szenvedésnek.

Tegyük így mindenkivel, anélkül, hogy bármiféle megkülönböztetést tennénk rokonszenves és ellenszenves, fiatal és öreg, barát és ellenség, honfitárs és külföldi, szép és csúnya ember között...

Az Evangélium szava mindenkire vonatkozik.

Talán egyszerűnek tűnik, mégis micsoda változást kíván!

Egy ily módon eltöltött nap felér egy élettel.

És estére nem ismerünk magunkra. Valami soha nem ismert öröm áraszt el bennünket. Isten velünk lesz, mert Ő azokkal van, akik szeretnek. Napjaink így válnak teljessé.

Néha talán csökken a lelkesedésünk, és kísértést érzünk, hogy elbátortalanodjunk, hogy abbahagyjuk az egészet.

Csak ezt ne! Bátorság! Isten megadja nekünk a kegyelmet. Kezdjük mindig újra!

Ha kitartunk, észre fogjuk venni, hogyan változik meg körülöttünk lassanként a világ.

Megértjük végre, hogy az evangélium a legcsodálatosabb élet hordozója, fényt gyújt a világban, ízt ad létünknek, magában hordozza minden problémánk megoldását.

Történt egyszerű,
hogyan...

Tanárnő azt a témát adta, hogy írjunk le egy olyan eseményt, mely különösen megérintett minket. Elhatároztam, hogy annak a bajnokságnak a végét mesélem el, ahol a focicsapatunkat legyőzték. Már hosszabbításban voltunk, és a döntő pillanatokban voltak, akik hibáztak, köztük én is. Szomorúan és fájdalmasan gondoltam arra, hogy a csapattársak engem tesznek felelőssé a veszteséért. Viszont nagy meglepetésemre továbbra is támogattak, és mondták nekem, hogy fontos, hogy továbbra is egységben maradjunk. Épp ez volt az a gondolat, amit próbáltam átadni nekik az edzések alatt, hogy bátorítsunk mindenkit, aki hibázik, és tiszteljük az ellenfelet. **Társaimnak ez az új magatartása valóban mélyen megérintett!**

Tanárnő nagyon jó jegyet adott a témára, és azt akarta, hogy olvassam fel az egész osztálynak. Dicséretük után még hozzátette, hogy nem gondolta volna azután, amit hallani manapság a foci világról, hogy vannak fiúk, akiknek ilyen elveik vannak.

Gabrielle - Olaszország

www.teens4unity.net